

ใบที่ ๑

ใบปฐมสมจิตอธิษฐาน
จะมีผู้อุปถัมภ์แสนสำราญ
สำเร็จการที่ตรึกนึกในใจ
แต่ช้า ๆ จึงจะสมอารมณ์คิด
ด้วยเดชลัตย์สุจริตประสิทธิ์ให้
ทั้งพวกพ้องวงศ์ญาติปราศทุกข์ภัย
มีโชคชัยได้สุขทุกคืนวัน
แม่นยำถึงโชคร้ายในกายตัว
อีกสักหน่อยค่อยยังชั่วอย่าโคกคัลย์
ถามลูกหนี้พี่น้องต้องพบกัน
ไม่ช้าวันพบพักตร์เหมือนนัททหาย
ลาภพิเศษเจตนาเวลานี้
นาน ๆ มีให้บ้างไม่ห่างหาย
ถามเนื้อคู่ดูดีจริงทั้งหญิงชาย
เหมือนชักนำทำนายเท่านั้นเอย ฯ

ใบที่ ๒

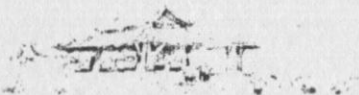
ใบที่สองต้องกันเหมือนจันทร์ฉาย
เปรียบเสมือนต้นพฤษภาเวลาตาย
จะทำการสิ่งใดพร้อมใจกัน
ไม่นานวันคงสมอารมณ์หมาย
ไปข้างหน้าว่าดีพาที่หาย
คิดแยกย้ายแปรสถานไปไม่สู้ดี
อยู่กับที่จะมีลาภอเนกหลาย
ถามถึงคนไข้ว่าได้คลาย
ถามถึงพวกพ้องพี่น้องต้องพบตรง
ทั้งลูกหนี้ที่หนี้หน้าจะมาสู่
แต่เนื้อคู่มิได้ชมสมประสงค์
ลาภอย่างอื่นหายตรงว่าดีเท่านี้เอยฯ

ใบที่ ๓

ใบที่สามความยากลำบากนั้น
จะทำงานก็ป่วยการรำคาญตน
ว่ามีคนปองร้ายไม่วายวัน
ถึงกินอิ่มนอนหลับก็กลับทุกข์
ไม่มีสุขสักเวลาแทบอาสัญ
แต่ถามเรื่องเป็นความไม่คร้ามกัน
คงผ่อนผันสู้ได้เป็นไรมี
จะไปหาผู้ใดก็ไม่ยาก
ถามลูกหนี้ที่จากพลัดพรากหนี
ว่ายังไม่พบกันในทันที
หาลาภนี้ก็ยากลำบากกาย
ถามเรื่องคู่สู่สมภริมย์พักตร์
ว่าร้ายนักพันเพื่อนไม่เหมือนหมาย
จงสงบไว้ก่อนผ่อนพักกาย
หมดทำนายนที่สามจบความเอยฯ

ใบที่ ๔

ใบที่สี่นี้ไซ้เหมือนไกลคู่

มิได้รู้ยามพบประสบสอง
เหมือนลูกไก่ฝูงเดียวเที่ยวคะนอง
ตัวหนึ่งต้องจากไปเสียไกลกัน
ต่อหน้าจึงจะพบประสบพัคตร์
ได้ร่วมรักปรีดีเปรมเกษมสันต์
จะทำการสิ่งใดพร้อมใจกัน
แต่ชื่อนั้นทายไว้ในที่นี้ว่าอย่าดำเนิน
เดินหน้าท่านว่าร้าย
เราต้องหมายตามหลังระวังหนี
เหมือนพระจันทร์ร้อนเรในเมฆี
อาทิตย์หนีอัสดงรีบลงดิน
ถามคนเจ็บว่าหายสบายใจ
ถามโชคชัยในคดีที่ตัดสิน
คงชนะเด็ดขาดปราศมลทิน
ได้ยลยินแต่สิ่งให้ใจสบาย
อันความหวังตั้งไว้ไม่นานนัก
ถามลูกรักในครรรค์เหมือนมันหมาย
ว่าคงจะรู้เห็นได้เป็นชาย
จบทำนายใบที่สี่เท่านี้เอยฯ

ใบที่ ๕

ใบที่ห้าว่าไว้ในอักษร
ไม่มีใครทำร้ายให้จากจร
อย่าทุกข์ร้อนไปเลยไม่เคยการ
ถ้าแม่นรักมักได้ควายของเขา
ม้าของเราจะต้องพราจากสถาน
อุปมาของเก่าเค้าโบราณ
ดูอาการคนคบประจบประแจง
แม้ถามหาเนื้อคู่ว่าอยู่ไกล
ยังไม่ได้เหมือนจิตเร่งคิดแทน
ถามลูกหนี้หนีไปไม่ชี้แจง
เสาะแสวงยากจะพบประสบกกัน
ถามหาลาภนี้ไซ้รักได้ยาก
ต้องลำบากทุกข์ร้อนจนพ่อนผัน
แม่นถามบุตรสุดใจที่ในครรภ์
เลขห้านี้ว่าหญิงแท้จริงเอยฯ

ใบที่ ๖

ใบที่หกนี้แจ้งแกลสงสาร
โชคของท่านเปรียบดังสร้างสะพาน
คิดก่อนการสะดวกทำข้ามทันที
เวลานี้ยังนุงนึ่งลำบาก
แรกลงรากต้องเหนื่อยเมื่อยเต็มที
พอลุล่วงสำเร็จเสร็จสิ้นดี
สะพานนี้จะช่วยให้หทัยสบาย
ลาภของท่านนั้นหนอนิ่งรอก่อน
ไม่ต้องร้อนใจยุ่งมุงจิตหมาย
ถึงเวลาแล้วจะเห็นไม่เว้นวาย
ยิ่งแก่กายยิ่งสำราญบนเบิกทรวง
เนื้อคู่ท่านนั้นว่าเป็นแม่หม้าย
อยู่ด้วยกันแล้วสบายจะหายห่วง
พร้อมสินทรัพย์ชายหญิงสิ่งทั้งปวง
อีกลุล่วงทุกข์โศกโรคภัยเอ๋ยฯ

ใบที่ ๗

ใบที่เจ็ดเสร็จทุกข์เป็นสุขี
ทั้งบ้านเรือนเพื่อนกนกก็ยินดี
แต่ตัวนี้มีกรรมไม่สำราญ
จงทำบุญให้ทานประมาณจิต
คงสมคิดสมรักสมัครสมาน
อย่าอ้อมโอบโลภมากจะยากนาน
ฟังบุราณท่านวางไว้อ้างอิง
เหมือนปลูกผลไม้ไว้ไกลบ้าน
คงไม่นานเห็นผลหล่นจากกิ่ง
ถามทาลาใบนี้ว่าดีจริง
ถามทาลิงของหายก็ได้คืน
ถามทาคู่สมภิมิรมย์รัก
ว่าดีนักแสนดีเป็นที่ชื่น
เจ็บว่าหายสบายคืน

ถึงเรื่องอื่นก็ดีเท่านี้เอยฯ

ใบที่ ๘

ใบที่แปดนี้ไซ้ร้แม่นได้สม
คงชื่นชมสุขเป็นที่สอง
เปรียบเหมือนต้นพฤกษามณฑาทอง
รากแก้วต้องขาดไปอยู่ไม่ทน
เวลานี้ก็แล้งแม่นแบ่งรับ
จงเปลี่ยนกลับย้ายที่จึงมีผล
ถามของหายหายากลำบากตน
ถามถึงคนเคียงคู่ไม่สู้ดี
แม่นถามเรื่องเป็นความควรขาดเขต
ไม่สำเร็จสู้ยากต้องบากหนึ
ถามหาลาภเล่าไซ้ร้ไม่สู้ดี
อัญชลีตั้งใจใหม่เถิดเอยฯ

ใบที่ ๙

ใบที่เก๋ำบ่งชัดตัวมัจฉา
จะกลายเป็นมังกรเหมือนก่อนมา
คิดไปหาลาภผลด้วยกลใด
ทิศทักษิณ(ใต้)ประจิม(ตะวันตก)ริมวิถี
ว่าไปดีมาดีเป็นศรีโส
เปรียบเหมือนกับนาวาที่คลาไคล
ได้เล่นใบตามลมคงสมปอง
ว่ามังกรกับงูยังรู้แปลง
เหมือนหน้าแล้งวิดน้ำสักสามสอง
คงจะได้ฟุ้งเฟื่องมีเนืองนอง
ถามคนต้องพลัดพรากที่จากไป
ว่าคงจะได้พบประสบพักตร์
ถามคูรักร่วมชีวิตพิสมัย
ว่ายังไม่ได้กันไหนทันใด
ถามคนใช้ว่าชั่วบอกตัวตรง

ถามหาลาภใบนี้ว่าดีนัก เออ ๆ

ใบที่ ๑๐

ใบที่สิบหยิบยกตกกับใบ
เหมือนได้นอนหลับแล้วกลับฝัน
จะพูดจาแสนยากลำบากครั้น
ไม่รู้วันเป็นตายวายชีวา
แม้้นถามลูกในท้องต้องเป็นหญิง
แม้้นถามสิ่งของหายอย่าหมายหา
แสนยากที่จะพบประสบตา
ถามไฉ่ว่าหายยากลำบากกาย
ถามหาคู่สู่สมภิรมย์พัศตร์
ว่าคงจักได้สมอารมณ์หมาย
ถามหาลาภไม่ดีเป็นที่วาย
ระวังกายไว้ให้มันทุกวันเอยๆ

ใบที่ ๑๑

ใบที่สอบเอ็ดเปรียบกันกับจันทร์ฉาย
หมุ่มเมฆปิดมิดไว้ไม่ไกลกาย
แล้วผันผายออกห่างสว่างเดิม
ปางก่อนทำเท่าไรได้เท่านั้น
พอสมกันสมมูลไม่พูนเพิ่ม
ข้างกายหน้าว่าดีทวิเดิม
แม้ความเดิมแม่ลูกไม่ถูกกัน
ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดคงได้สม
ถามคู่ชมว่าดีเป็นสีสัน
ถามลูกหนี้พวกพ้องพี่น้องกัน
คงผ่อนผันได้สมอารมณ์ปอง
ถามทาลากก็ดีเป็นที่ยิ่ง
ถามถึงสิ่งรู้ความว่างามพ่อง
ดีทั้งนั้นใบนี้เหมือนสีทอง

จงตรีกตรองอ่อนน้อมให้พร้อมเอยฯ

ใบที่ ๑๒

ใบที่สิบสองคนหนึ่งเดินนำหน้า
คนหนึ่งว่าตามหลังมาทั้งสอง
เปรียบเหมือนกับคนใบ้ในใจปอง
พูดไม่คล่องแสนยากลำบากครั้น
ว่าจะมีคนชูปอุปถัมภ์
เหมือนถ้อยคำพาทีที่คนฝัน
เวลาตื่นหายไปร้อนใจครั้น
ให้ป่วนปั่นเปล่าๆ ไม่เข้าการ
ถามหาคู่ชู้ร่วมภริมย์รัก
ว่าร้ายนักจงแจ้งแถลงสาร
ถามเป็นความว่าดีไม่มีปาน
ถามถึงการเพื่อนรักประจักษ์ใจ
ว่าคงได้สมอารมณ์นึก
ที่ตื่นลึกลงแจ้งแถลงไข
พบพี่ปาลุงน้ำเพื่อนอาลัย
ถามลาภไม่สู้ดีเท่านี้เอยๆ

ใบที่ ๑๓

ใบที่สิบสามเปรียบคนเหมือนต้นไม้อัน
ยังมิได้ผลิดอกหรือออกผล
เหมือนพฤษภาน้ำแล้งต้องแผ่เงา
ไร้น้ำฝนคนรดก็ไม่มี
อย่าตัดช่องพอตัวกลัวเกียจแหยง
อย่าเคลือบแคลงจากไปให้ไกลที่
จรรอรั้งฟังว่าในพาที
แม้การมีค่อยคิดตามกิจการ
จึงจะไม่เสียเรื่องให้เคืองแค้น
ถ้ามาดมั่นขอบุตรสุดสงสาร
ว่ายังไม่มีมาในอาการ
ถามพบพานพวกพ้องพี่น้องมี
ถามหาลาภว่าสมอารมณ์หมาย
ถามถึงรายเรื่องคู่กันจู้จี้
ว่ายังไม่ได้กันไหนที่
จบใบที่สิบสามหมดความเอ๋ยฯ

ใบที่ ๑๔

ใบที่สิบสี่นี้ชื่ออุบาธว์
ท่านประกาศชี้แจงแถลงไข
เพื่อระวังรักษาวาจาใจ
พอจะให้หนักเป็นเบาบรรเทาหลง
ด้วยใบนี้ได้เมื่อคราวเต้าอุบาธว์
ปากคาบไม้ยุระยาตร์ไปตามหงส์
เหมราชคาบได้คั่นไม้ทรง
แล้วบินตรงมุ่งพาหากินกัน
แต่เต้าร้ายไม่ระวังปลั่งปากตัว
กล่าวคำชั่วตกลงมาถึงอาลัยญ
จงประหยัดวาจาอย่าดิ่งดัน
จะเหหันเกิดภัยประลัยลง
สิ่งที่ทำกรรมที่ก่อแต่พอตัว
ไม่พาชั่วล่ำเคิญเป็นผุยผง
แต่คนชูปอุปถัมภ์จามั่นคง
อย่าทะนงเขาจะซังระวังตน
เรื่องเนื้อคู่ซู้รักจักลำบาก
เพราะว่าปากพูดไปแต่ไร้ผล
ถามถึงลามอนิจจังยังอัปจน

เนื่องด้วยผลแห่งอุบาธว์อนาถเอ๋ยฯ

ใบที่ ๑๕

ใบที่สิบห้าว่าไว้ในอักษร
จะทำการสิ่งใดไม่อาวรณ์
สโมสรสมประสงค์บุญส่งทัน
ค้าขายก็ดีเป็นที่สุด
แม้ถามบุตรว่าเป็นชายไม่เหหัน
ถามหาคู่เชยชมพอสมกัน
ของหายนั้นท่านว่าได้คืน
ถามหาลาภก็ดีเป็นที่หนึ่ง
แม้ถามถึงคนไข้ไม่ฝ่าฝืน
ว่าสบายได้สุขทุกวันคืน
ถามอย่างอื่นลูกหนี้ก็ดีครั้น
แม้ผู้ใดขอได้ใบนี้
ว่าแสนดีอดิเรกดังเสกสรร
คงอยู่เย็นเป็นสุขทุกคืนวัน
เกษมสันต์แสนสมอารมณ์เอยฯ

ใบที่ ๑๖

ใบที่สิบหกว่าเลิศประเสริฐนัก
ว่ามีศักดิ์อำนาจวาสนา
พร้อมด้วยสุขสนุกสบายกายวิญญาณ์
อยู่ทุกวันทุกเวลาไม่คลาคลาย
จะหวังลาภอาจสมอารมณ์คิด
ได้ตั้งจิตมุ่งมาดเหมือนคาคบหาย
จะหวังคู่ซู้ซิดสนิทกาย
พาทีทายว่าดีเป็นศรีตัว
ถามคนเจ็บหายสนิทเป็นปลิดทิ้ง
ถ้วนทุกสิ่งใบนี้ไม่มีชั่ว
ดังเพ็ญจันทร์พิศมองไม่หมองมัว
สว่างทั่วฟ้าจบพิภพเอ๋ย

ใบที่ ๑๗

ใบที่สิบเจ็ดเสร็จความว่างามเลิศ
แสนประเสริฐสิ่งสมอารมณ์หมาย
จะตกถิ่นฐานใดไม่อดตาย
ทั้งหญิงชายเส่นหาเมตตาตน
อันลานั้นว่าเป็นศรีไม่ขาด
เปรียบดังพฤษภาชาติที่ตื่นผล
ทั้งแก่อ่อนมีคละอยู่ปะปน
งอมก็หล่นเรลิมอิมอุรา
ใบนี้ถามถึงคู่จะสู่สม
คงได้ชมพูพัทตร์เป็นหนักหนา
ถามถึงบุตรสุดสวาทไม่คลาดคลา
เป็นบุตราถูกแท้อย่างแน่นนอน
ถามญาติมิตรหรือหนี่ที่หน่ายพัทตร์
ว่าคงจักได้พบสบสลอน
อันเรื่องความนั้นเป็นต่อข้อสุนทร
จบคำกลอนพาที่เท่านี้เอยฯ

ใบที่ ๑๘

ใบที่สิบแปดพยากรณ์สุนทรเฉลย
ด้วยกุศลบุญเคยสร้างไว้ในปางก่อน
จะน้อมนำให้เสวยและเบิกบาน
ท่านจะมีถิ่นฐานบ้านสำนัก
และยศศักดิ์สิ่งห้อมพร้อมสมาน
ทั้งข้าทาสอีกทรัพย์ศฤงคาร
ทุกแรมวารสุขนี้ไม่มีคลาย
เปรียบเห็นเช่นพระยาราชนีห์
ซึ่งล้วนมีบริวารนั้นมากหลาย
คอยพิทักษ์รักล้อมอยู่รอบกาย
จะมีวายสุขซาบอาบทรงเอยฯ

ใบที่ ๒๑

ใบที่ยี่สิบเอ็ดอย่าหวังคั่นกั๊งขา
เปรียบเหมือนเรานั่งอยู่ในนา
แล้วเล่นฟาคลื่นลมตะบมไป
อันโศคลาภนั้นหนวยังขัด
ยังอึดอัดมิเห็นหนทางได้
รออีกหน่อยจะสุขสนุกใจ
คงรวยใหญ่ยิ่งเกษมเปรมปรีดี
ถามคนเจ็บว่าหายสบายจิต
ถามจะคิดสู้ความตามวิถี
จะแพ้เขาทุกเรื่องไปไม่มีดี
เนื้อคู่มีพอหวังยังอยู่ไกล
ถามหาบุตรสุดรักยังหนักจิต
อย่าเพิ่งคิดเพราะยังหวังมิได้
ต้องรอหน่อยคอยนิดค่อยคิดไป
มิเท่าไรคงสมอารมณ์เอยฯ

ใบที่ ๒๒

ใบที่ยี่สิบสองว่าเลิศประเสริฐแสน
จะตกถิ่นฐานใดไม่ขาดแคลน
ข้อที่แค้นเคืองชุนไม่วุ่นวาย
ผู้ใหญ่เป็นคู่ชบอุปถัมภ์
จะแนะนำความสุขสิทธิ์สมหมาย
ลาภจะมีเสมออยู่มิรู้วาย
ล้วนสบายสวัสดิเป็นศรีตัว
ถามเรื่องเนื้อคู่จะคู่สม
ดังคารมว่าดีไม่มีชั่ว
ถามรู้ความนั้นหนาถืออย่างกลัว
ที่หมองมัวจะสว่างกระจ่างใจ
ท่านเสี่ยงได้ใบนี้เป็นที่ชื่น
ทุกวันคืนจะเปรมเกษมใส
ดังเด็กอ่อนนอนเปลเขาเห่ไกว
พี่เสี่ยงได้คอยพิทักษ์รักษาเอย

ใบที่ ๒๕

ใบที่ยี่สิบห้าความลำบากยากเหลือ
แสนจะตกถิ่นฐานใดให้ขาดแคลน
เฝ้าแต่แค้นเคืองอยู่มิรู้วาย
จะกินนอนร้อนใจไม่เป็นสุข
มีแต่ทุกข์เพิ่มพูนไม่สูญหาย
เหล่าศัตรูแท้ห้อมล้อมรอบกาย
ทายว่าร้ายจงเร่งระวังตัว
ถามหาลาภล้วนยากลำบากสิ้น
แต่เป็นความนั้นพันข้อที่ชั่ว
ถ้าถามพวกลูกหนี้ที่พันพัว
ว่ามีดมัวไม่ประสบได้พบพาน
ถามถึงชั่วคู่เคียงจะเรียงพักตร์
อย่าได้ฝากไฝเห็นเป็นแก่นสาร
มีแต่ร้ายร้อนทำให้รำคาญ

สงบการยังสติตรองเอยฯ

ใบที่ ๒๖

ใบที่ยี่สิบหกนี้ว่าชะตาขัด
ลาภบอกขัดไม่เห็นจะเป็นผล
มักมีทุกข์ขัดข้องต้องหมองมล
โชคของตนเช่นนั้นหมดปัญญา
ดังรับจ้างแจวเรืออยู่กลางน้ำวันยังค่ำ
จำเหนื่อยเมื่อยแขนขา
จึงได้ธรรพอเลียงกายา
ที่ได้มากินหมดไม่อดตาย
ชะตาท่านคนเดียววน่าเปลี่ยวจิต
จะหวังคิดที่พึ่งอย่าพึ่งหมาย
ถ้ามีคู่จักชำระกายา
ถามของหายไม่ประสบได้พบพาน
เร่งอุตสาหะแสวงหาทางกุศล
จะช่วยตนค่อยสุขเกษมศานต์
ดีแต่ที่เหล่าพวกอันธพาล

ไม่รู้กรานจงจิตคิดร้ายเอ๋ย

ใบที่ ๒๗

ใบที่ยี่สิบสามความว่าเกตราใหญ่
ชนบรรทุกสินค้าอยู่อาจิณ
ไม่หมดสิ้นมีสุขทุกคืนวัน
ใครเสี่ยงได้ใบนี้ว่าดีนัก
ลาภนั้นจักเนื่องนองเป็นของขวัญ
จะค้าขายก็ดีมีผลครัน
อย่าได้พรั่นความคิดตามจิตปอง
ถ้าจะถามหาซื้อเนื้อคู่สร้าง
ประเสริฐอย่างแสนดีไม่มีสอง
จะสมเนื้อสมรักสมคักดีครอง
ไม่มีหมองคงสุขทุกเวลา
ถามคนเจ็บว่าคลายจะหายขาด
แม่นวิวาทเป็นความตามกล่าวหา
จะชนะสมถวิลดังจินดา

ตั้งสารากล่าวแจ้งแถลงเอ๋ยฯ

ใบที่ ๒๘

ใบที่ยีสืบแปดนี้แจ้เงลงไข

ดังคนจรเดินป่าพนาลัย

ลัดวิถีทางไกลในพนา

ต้องโดนหนามเกี่ยวกีดขีดทางกัน

แต่คงดันดันไปได้ถูกทำ

ไม่มากหนักหนามเหนียวเกี่ยวกายา

คงไคลคลาลุสมอารมณ์ปอง

ถามหาลาภว่าได้เหมือนดังใจคิด

แต่ติดนิตอุปสรรคมักขัดข้อง

จะเป็นปากเป็นเสียงเถียงประลอง

แล้วคงต้องสมประสงค์ตรงใจเรา

แม้เป็นความมาถึงขึ้นโรงศาล

ถ้าคิดอ่านดีแน่ไม่แพ้เขา

ถามคนใช้หายคลายบรรเทา

คุณนั้นเล่าแม้จะมีก็ดีเอ๋ยฯ

